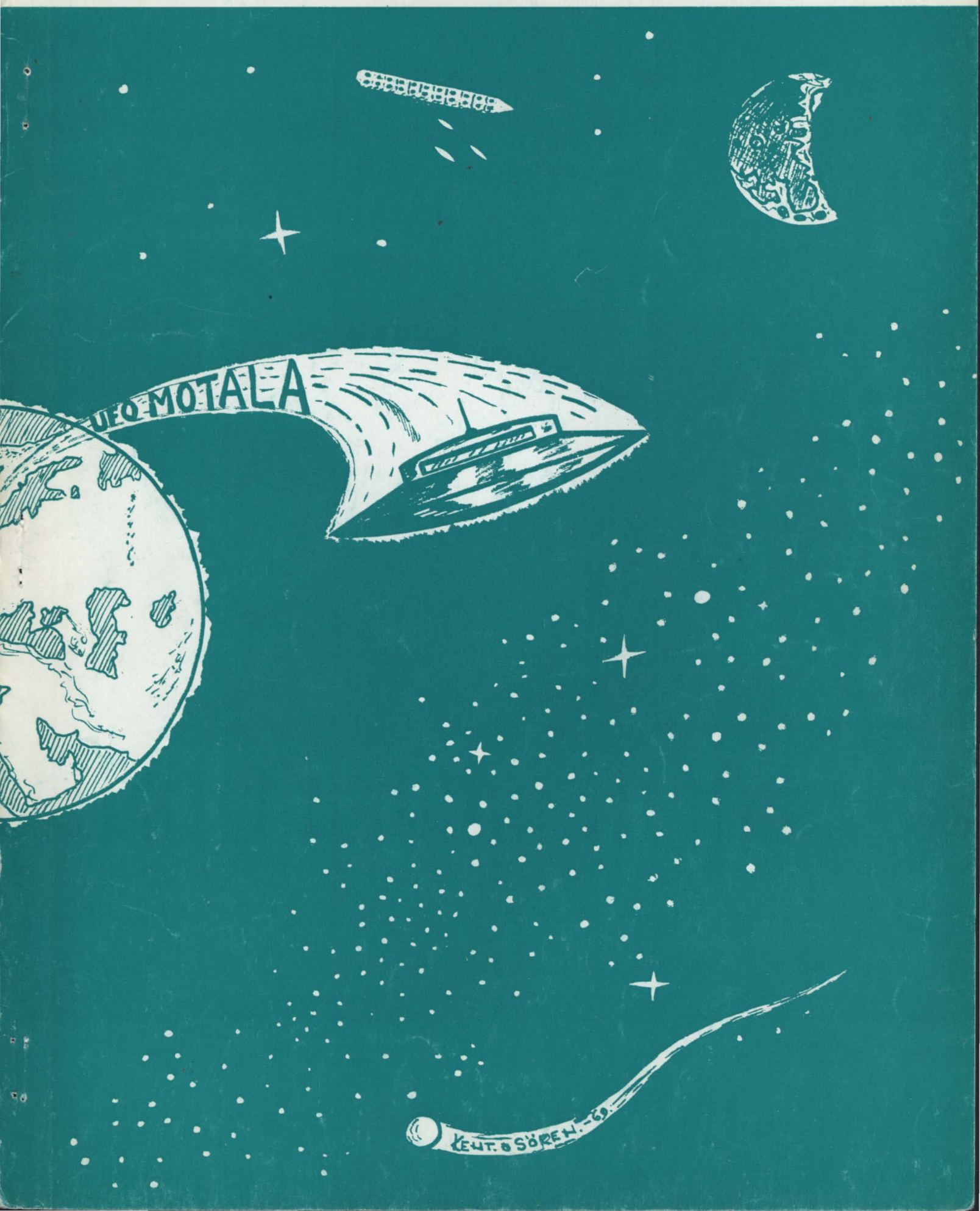

ARBETSGRUPPEN FÖR UFOLÖGI

UFO-INFORMATION

Nº 10 1970

UFO-INFORMATION utges av centralgruppen för riksorganisationen UFO-Sverige och är i första hand avsedd att fungera som språkrör inom organisationen.

Adress: UFO-Sverige, Box 311, 591 03 Motala 3. Tel. 0141/70191

ALLMÄN INFORMATION

Vi hoppas att årets sista UFO-Information skall bli en välkommen och avslappnande läsning i julhelgen. Därför har vi också gjort en liten extra ansats att få tidningen så innehållsrik som möjligt.

Under den gångna perioden genomförde UFO-Motala i samarbete med IGF i Stockholm en presskonferens, som i huvudsak var tänkt som en brett upplagd information om UFO-Sverige. Ett 100-tal personer var församlade i ABF-huset, men av dessa var endast två (!) utskickade tidningsreportrar. Är intresset för UFO verkligen så minimalt bland våra nyhetsförmedlare eller berodde den ringa uppslutningen endast på tillfälligheter? Emellertid knöts under "konferensen" kontakt med en person verksam inom televisionen, så vem vet, på lång sikt kanske behållningen ändå blev mycket god.

På grund av vissa missförstånd förtjänar det att poängteras, att de artiklar som införs i UFO-Information och där vissa speciella värderingar och uppfattningar om UFO gör sig gällande inte är att likställa med UFO-Sveriges officiella ställningstaganden. De står helt och hållet för artikelförfattarna. UFO-Inf. är delvis just ämnad att vara ett organ där enskilda kan få komma till tals och framföra sina meningar. Vi anser att de är av stort värde att hålla sig öppen för alla de specialinriktningar som finns från rent naturvetenskapliga aspekter till religiösa och livsfilosofiska. Alla dessa skilda aspekter uttrycker en möjlighet och det är väl då rimligt att hålla sig öppen för dessa möjligheter, speciellt som man med utgångspunkt från en företeelse som UFO kan öppna en mängd mer eller mindre storslagna perspektiv. Denna öppenhet är för övrigt den förutsättning som hela organisationen UFO-Sverige bygger på och som skall göra det möjligt för alla UFO-intresserade att vara med. Men från denna allmänna liberala hållning är steget långt till definitiva ställningstaganden i konkreta frågor som berör UFO-Sverige som helhet.

Vid ett senare tillfälle ämnar vi återkomma med ett utförligare resonemang kring dessa frågor. Alla är naturligtvis välkomna med synpunkter.

MEDDELANDE från PR-sektionen:

Vi vill tacka de grupper som redan insänt den materialförteckning vi efterlyste i förra numret. För att klargöra vad vi tänker använda dessa upplysningar till och för att närmare precisera vilket material vi önskar veta om ni innehar skriver vi följande:

Önskade upplysningar:

1. Material som ni säljer eller delar ut till självkostnadspris (t.ex. artiklar, tidningar, fotografier, diabilder samt div. annat material).
2. Material som ni lånar ut (diabilder, fotografier, sällsynta böcker och annat svåråtkomligt material).

Vi kommer att sammanställa en förteckning över allt material som finns att tillgå hos de olika grupperna. Där kan ni se till vem ni skall vända er för att få det material ni har användning av för tillfället. Denna förteckning kommer att publiceras i ett kommande nummer av UFO-Information. Hur snart detta kan ske beror på ert intresse av denna fråga. Insänd förteckningen under adress: UFO-Skaraborg, St Sigfridsgatan 5, 541 00 Skövde.

TACK på förhand för visad samarbetsvilja.

MEDDELANDE från Solna Astronomiska Förening:

Solna Astronomiska Förening har efter studier av tidskrifter och rapporter framtagit en "elektronisk detektor" med en förbättrad känslighet.

En "elektronisk detektor" består i princip av tre block: inorgan, förstärkare och utorgan. Hur man i detalj bygger upp en detektor bestäms till stor del av vilka önskemål man har. Skall man tillfredsställa alla tänkbara önskemål behövs många olika varianter av de i detektorn ingående blocken. Det medför emellertid större kostnad.

Vi har därför konstruerat en "universal-förstärkare" avsedd för utbytbara in- och utorgan. För strömförsörjningen används 8 st. små 1,5 V batterier. Förstärkaren är

2

mycket strömsnål. Vid kontinuerlig drift räcker batterierna i ca. 6 månader. Känsligheten är bättre än 1 mV. Ingångsimpedansen ca. 100 kohm. Frekvensområde 1 Hz - 40.000 Hz. Till inorgan används t.ex. en spole för indikering av magnetfältsförändringar eller en ultraljudsmikrofon. Till utorgan används exempelvis ett relä för anslutning av en kraftig ringklocka eller en radiosändare för fjärrindikering. Då detektorn är kombinerad med ett privat-radionät kan spridningsområdet täcka 5 mil.

Vi hoppas på ert intresse. Begär gärna ytterligare information.

Vår adress är: Solna Astronomiska Förening, Fack, 171 02 Soln 2.

ANGÅENDE UFO-DETEKTORER

insänt av Solna Astr. Fören.

Det har i "Phénomènes Spatiaux" varit en serie artiklar av René Fouéré om detta ämne (nr. 12 och 13, 1967). Författaren anser, att de magnetiska detektorerna inte är så pålitliga, och att de framförallt är för okänsliga. Med uppställning av formler och räkneuppgifter visar han, att ett flygande tefat, som befinner sig på ett visst avstånd, måste för att påverka de kända UFO-detektorerna, vara i besittning av ett så starkt magnetfält att det är otänkbart att ett sådant finns, eller kan framkallas på konstlad väg av högre utvecklade varelser (styrkan av magnetfältet avtar med avståndet i kubik). Han kommer med hypotesen om ett koncentrerat magnetfält från de flygande tefaten, ett slags strålnippe, men det kommer bara att påverka ett begränsat område av jordytan.

Han motiverar sitt tvivel om dessa detektorers effektivitet med att säga, att det är mycket sällsynt att en detektorvarning efterföljs av observation av UFOs, och själv känner han till få tillfällen där det varit positivt resultat.

Vidare skriver han att deras känslighet är ca. 1/4 oersted, medan magnetometern, som används i rymdsonderna, har en känslighet av storleken gamma, dvs. ca. tiotusen gånger större än UFO-detektorerna.

Det höga priset förhindrar självklart amatörer att bygga dem, men ifall myndigheterna och vetenskapsmännen arbetade tillsammans med problemet, har dom resurser att använda sådana instrument, och vid användning av kommunikationssystem kan man få en koordinerad undersökning av ett större område. Det är en nackdel att så känsliga instrument kommer att reagera på en bil som kör förbi eller en ficklampa man tänder i närheten.

Men så kommer han med en annan idé: användning av ultraljud-detektorer. Efter studier av många rapporter har det visat sig, att observatörerna vid många tillfällen blivit uppmärksammade på att djur har varit oroliga, särskilt hundar (han nämner flera exempel). Teorin om ultraljud stämmer också överens med de rapporter där folk har hört ljudet av en mycket hög ton (frekvens) vid UFO-nas start efter en landning eller vid överflygningarna. Han menar, att dessa detektorer i högre grad än de magnetiska kan ge upplysningar om UFO:nas närvaro och med större säkerhet, men priset blir säkert också högt.

Men det är en intressant idé. Låt oss se om man hör mera talas om den.

Guy Markus/UFO-NYT, nr. 2, 1968

UFO - GRUPPER, HÖR UPP!!!

Vi på UFO-Sveriges PR-sektion har nu startat vår verksamhet. Det är till oss ni skall vända er när det gäller reklam och PR för gruppen.

Vår adress är: UFO-SKARABORG

St Sigfridsgatan 5

541 00 Skövde

Tel. 0500/13467.

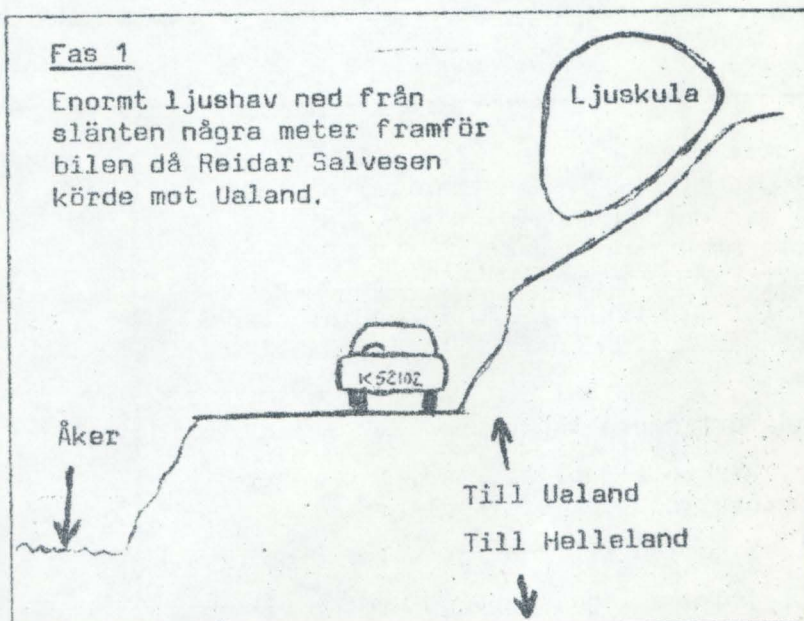
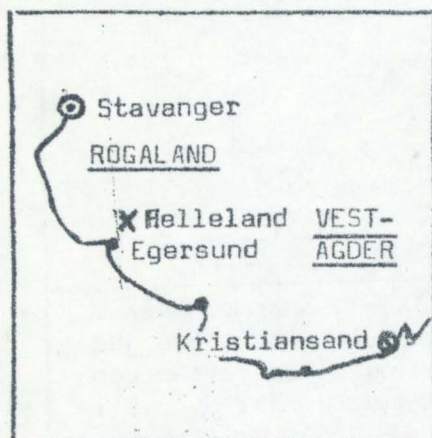
UNIK NORSK UFO-HÄNDELSE

Den 29 oktober inträffade en mycket märklig UFO-observation i Norge. UFO-Sverige fick på ett tidigt stadium kännedom om den via pressklipp från Kristian Örn Karlsson i Kristiansand, Norge. Utgående från dessa klipp har vi sedan haft en del korrespondens med några i fallet inblandade och kan därför ge en relativt fyllig bild av händelsen och dess efterverkningar:

HÄNDELSEFÖRLOPPET (Från Christiansands Tidende den 2.11.70)

Klockan var 16.40, torsdagen den 29 okt 1970. 35-åriga konsumenten Reidar Salvesen hade varit på en affärsresa till Stavanger. Han var nu på hemväg mot Kristiansand. Tankarna kretsade kring vad han hade upplevt under dagen, hur dags han skulle vara hemma samt vad han skulle företa sig dagen därpå. När han passerade Helleland började det skymma och han satte på parkeringsljuset. Det rädde ett lätt yrväder.

- Plötsligt, då jag befann mig cirka 3 km på andra sidan av Helleland, blev jag bländad av ett ljus av ofattbar styrka. Även om det bara rädde skymning tvingades jag att stoppa bilen, på grund av det starka ljuset, som verkade långt starkare än en elektrisk svetslåga.

- Det var ingen trafik på vägen vid den tiden. Strax efter det jag stannat bilen, öppnade jag bildörren till hälften för att se ut. Då fick jag se en kraftigt lysande eldkula, som långsamt drev framåt och stannade framför bilen - mycket nära. Den verkade vara cirka 20 meter i

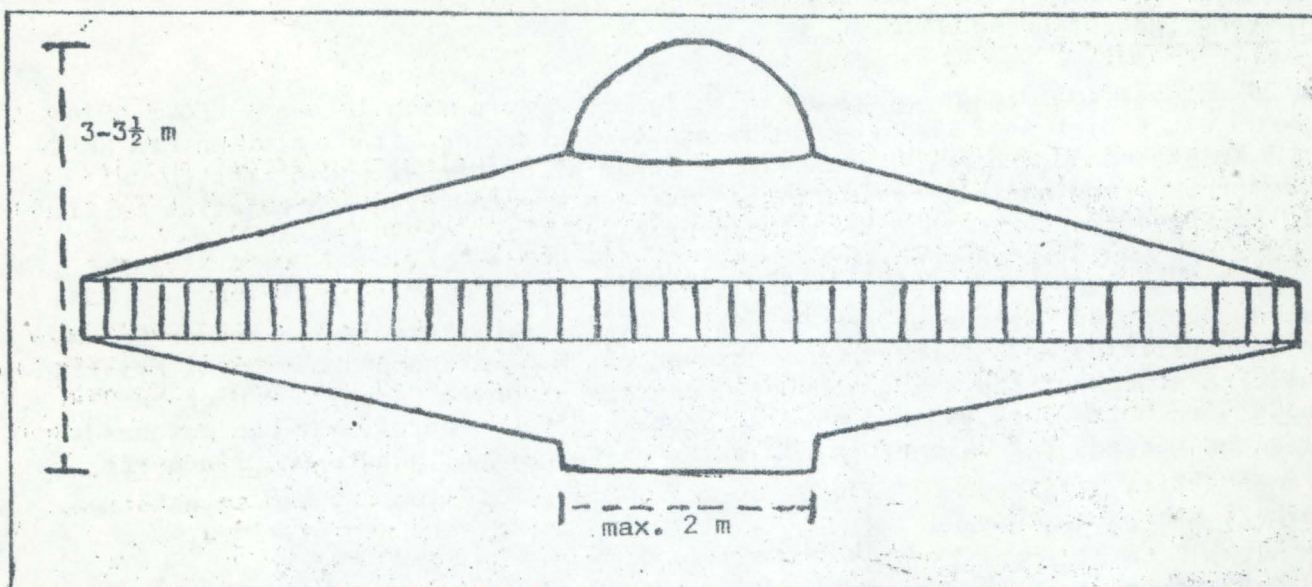
diameter, men på grund av det starka ljuset var det svårt att uppskatta med säkerhet.

- Jag såg till att jag kom ut ur bilen. Då jag kom ut var det starka ljuset borta. Men nu såg jag ett föremål som motsvarade de beskrivningar jag sett av flygande tefat. Det var diskusformat; låg horisontalt och alldeles tyst, litet snett över bilen. Höjden över vägen bedömde jag till cirka 10 meter.

- Vad tänkte Ni just då?

- Jag var först och främst förbluffad. Men tänkte strax att detta är något viktigt, som jag knappast får fler chanser att se. Därför tog jag upp ett papper och en blyerts från fickan - och började notera min iakttagelser. Genom att

jämföra med bilens storlek kunde jag uppskatta "maskinens" diameter till cirka 10 meter. På samma sätt värderade jag höjden den befann sig på. Föremålets tjocklek var svårare att uppskatta, men jag antar att den var 3-3½ m på det tjockaste stället i centrum och cirka 50 cm ute i periferin.

På undersidan fanns en liten utbuktning, ca 2 m i diameter. På ovansidan var en rund kupol med motsvarande diameter. Tefatets omkrets markerades av ett ca 50 cm brett vågbälte som sken som guld. Materialet i föremålet i övrigt var fullständigt spegelblankt med antydningar till en stålblå glans.

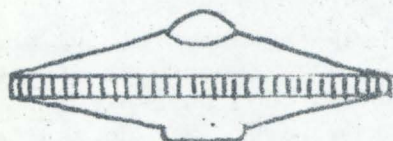
- Fanns det några tecken på liv?
- Nej, varken liv eller ljud. Jag märkte inga vibrationer eller rörelser.
- Såg Ni tecken till dörrar eller öppningar?
- Nej, jag såg inga skarvar, kanter eller liknande.

Fas 2

Då jag öppnade ögonen och såg mig runt inifrån bilen, såg jag inget. Öppnade då bildörren och gick ut. Den stod rätt över biltaket. Den gled då, helt sakta, som en vindpust, bort till en position som visas i fas 3.

Fas 3

Här stod den fullständigt stilla i cirka 50 sek. Jag hade då god tid till att teckna den tämligen korrekt i skala. Efter ca 50 sek: Jag blev slagen i backen (inte brutalt). Vindrutan slogs in och pulveriserades. "Den" gick sedan till väders med stor hastighet.

UFORAMA FORTS.

- Jag noterade att jag tittade speciellt efter:

1. kännetecken, bokstäver, tal eller flaggmärken.
2. insugnings- och utblåsningsrör.
3. avgasrör.
4. dörrar eller fönster.
5. "smaker" t.ex. från gaser.

Föremålet hade inget av detta.

- Jag stod nära den öppna bildörren och gjorde noteringar under det att jag iakttog föremålet. Bilmotorn var avslagen. Utan att jag märkte någon form av fysisk smärta eller tryck blev jag likväl slagen halvvägs överända. Jag tog emot med högra handen och undgick därmed att ramla helt. Vid denna tidpunkt var fortfarande föremålet helt orörligt och jag märkte inte en vindpust. Men i detsamma jag föll hörde jag det karaktäristiska ljudet av att vindrutan trycktes in. Som vanligt med splittersäkert glas blev rutan formligen pulveriserad och det mesta hamnade inne i bilen. Bildörren stod vid denna tidpunkt fortfarande öppen.

- Nästan samtidigt med att jag kravlade mig upp igen, steg föremålet blixtnsnabbt till väders. Under loppet av 2-3 sek skymtade jag det som en ettöring. Jag tippar att höjden då var ca 1.000 meter. Där omgavs den återigen av ett kraftigt ljus och försvann i nästa sekund.

- Vad gjorde Ni sedan?

- Efter att ha samlat mig litet, tog jag ut gummilisten som vindrutan legat i och tömde den på de sista glasresterna. Jag såg på klockan och förstod att jag måste sno på för att hinna fram till Ueland före stängningstid. Jag nådde Ueland precis kl 17 och fick tag på en bit plast som ersättning för vindrutan. På det sättet lyckades jag komma fram till Kristiansand under kvällens lopp.

VITTNETS TROVÄRDIGHET

Det är vårt intryck att det i detta fall rör sig om ett kvalificerat vittne. Den utförliga, detaljrika redogörelsen tyder på detta. Observatörens sinneshälsa att systematiskt anteckna viktiga punkter tyder på detta. I ett brev till UFO-Sverige skriver red. Halvor Toreskaas vid Christiansands Tidende, som skrev den första pressrapporten och som var en av de första som fick kännedom om händelsen: "Jag har också företagit omfattande undersökningar för att kontrollera Reidar Salvesens pålitlighet och allt var positivt för honom. Då jag fick nys om saken genom en gemensam bekant nekade Salvesen först att lämna ut några upplysningar till en pressman. Han hade avtalat om att lämna rapport till polisen nästa dag. Med polismästarens tillåtelse fick jag anledning att publicera saken."

För att kontrollera Salvesens berättelse kontaktade red. Toreskaas den kooperativa affär där Salvesen skaffat plastduken. Salvesen hade enligt egen uppgift bett om en bit plast samt något att torka av blod från handen med, då det uppstått ett litet skrubbsår då han föll mot marken och tog i med handen. Affärens föreståndare hade dock inte fått några upplysningar om att Salvesen skulle ha sett en UFO, allt enligt Salvesen.

Affärsföreståndaren kunde helt bekräfta denna del av Salvesens berättelse.

- Verkade han på något sätt uppspelt eller uppskakad?

- När Ni säger det så verkade det som om han rös. Men jag utgick från att han var frusen efter att ha kört ett stycke utan vindruta. Det kunde för övrigt inte ha varit så långt, för det är grusväg bara 5 km härifrån.

- Faktum är att olyckan inträffade ca 12 km från Ueland.

- Det kan väl inte stämma, för det var väl ett stenskott?

- Nej, det var inte stenskott. Han mötte ett flygande tefat.

Affärsföreståndare Risa teg länge innan han kom över förvåningen.

POLISUNDERSÖKNING

Händelsen inträffade på asfalt, vilket utesluter stenskott vad beträffar vindrutan. Länsmannen i Helleland var den 2 november på observationsplatsen. På den plats där Salvesens stått parkerad fann han brottstycken av vindrutan. En linjearbetare från "E-verket", som befunnit sig ca 600 m från observationsplatsen, hade inte sett något ljus.

I det brev vi fick från Salvesen den 30.11 skriver han: "Jag har inte varit i kontakt med polisen den senaste tiden. Fallet har överlåtits på Polisens Övervakningsavdelning i Oslo. Polisen anser att händelsen är "intressant", men visar inte officiellt att de har någon mening om vad föremålet var för något."

FYSIOLOGISKA EFTERVERKNINGAR

Christiansands Tidende 2.11: - Då det hola var över hade jag en konstig känsla i tungan och delar av ansiktet. Det verkade ungefär som efter en bedövning hos tandläkaren. Jag tittade mig i backspegeln men kunde inte se något och känslan gick snart över. För övrigt har jag fått en del skramor på högra handen sedan jag tog emot mig med den.

I brev från red. Toreskaas fick vi veta att Salvesen haft en del besvär med att få tid avtalad hos någon av Kristiansands fyra ögonläkare. Vi frågade Salvesen vad som var orsaken till att han sökt ögonläkare:

- ...jag var så bländad i 2-3 dagar att jag nästan inte kunde se. (P.g.a. det enormt starka ljus jag såg på i 2-3 sekunder.) Det var väldigt svårt att se i dagsljus och det vita i ögonen var rött i några dagar. Detta att det var svårt att se i dagsljus och starkt lampljus varade i 7-8 dagar. Har inte haft i tankarna att uppsöka läkare då jag överhuvud taget inte har några kroppsliga eller psykiska symptom efter händelsen, i övrigt.

BILLACKEN AVMATTAD

Salvesen, som har en helt ny bil, hade vid undersökning av bilen efter händelsen lagt märke till en rund, matt fläck på biltaket. Han hade dock inte fäst någon större vikt vid detta. Civiling Gunvald Weie, ordf i Norsk UFO-Studiegrupp, såg till att prov från denna fläck, liksom helt neutral lack från bilen, blev underkastade vetenskapliga prov i Oslo. Enligt Reidar Salvesen kom man till följande resultat:

- "Prov på lack - och glasbitar - visar mindre radioaktivitet än normalt. Prov med Geigerräknare visar också helt negativt resultat."

- "Armén har visat ett visst intresse för saken, genom att mäta bilen med Geigerräknare. Jag har inte varit i kontakt med flygvapnet. Flygvapnet har dock bekräftat att det inte fanns något flyg över området."

ÖVRIGT

Konsulent Salvesen har sammanställt en skrift på fem sidor, där han ger vissa kompletteringar till vad som tidigare rapporterats. Denna "tilläggsrapport" torde ha tillkommit av den anledningen att han från massmedia och UFO-grupper fått många förfrågningar betr. händelsen och därför på ett enkelt sätt velat ha material att skicka dessa. Vi citerar ur rapporten:

- Vill starkt precisera att det överhuvud taget inte härskar minsta tvivel om att detta var en fabrikerad tingest. Det är fullkomligt uteslutet att det skulle vara någon form av himlakropp, meteor-sten el. likn. Föremålet iakttogs fullständigt tydligt och klart.

- Jag vill gärna också poängtera att föremålet var väldigt vackert - det var roligt (morsomt) att studera linjerna. Den spegelblanka ytan gjorde sig väl mot den matt guldfärgade kanten runtom.

- Den såg ut att vara osedvanligt jämn. Ingen form av ojämnheter eller oregelmässigheter och enligt min mening: konstruktionsmässigt fullkomlig - och

UFORAMA FORTS

den såg "riktig" ut till form och konstruktion.

- Det är, enligt min mening, nästan omöjligt att denna tingest skulle ha varit obemannad. Detta stöder jag först och främst på det faktum att ljuskulan (vari "tingesten" troligen befann sig) följde lutningen nedåt. Därefter att den stoppade precisionsmässigt över bilen, för att sedan "glida" fram några meter (5-6) framför bilen. Detta gjorde att jag fick en önske-position att iaktta den från. Har först senare tänkt på att eventuella "varelser" position var absolut lika god från deras plats.

- Har hört sägas att "tingesten" gick till "angrepp" mot mig. Själv fick jag på intet sätt det intrycket. Jag stod stilla, tecknade och värderade den och kände ingen form av rädsla eller fruktan, men var till att börja med förbluffad över vad jag såg.

- Skulle önska att jag fick uppleva det igen och helst se en landning på nära håll, men chanserna är väl minimala.

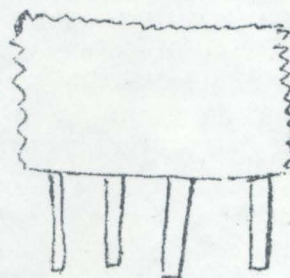
- Jag funderar en del över vad "innehållet" i "tingesten" var.

Kristiansand S., 12. november 1970

Reidar Salvesen
Reidar Salvesen

UFO-OBSERVATION PÅ E3 UTANFÖR ESKILSTUNA

Som meddelades i förra UFO-Information har en för svenska förhållanden intressant "observation från bil" gjorts av fru Margaretha Karlsson från Prostökna, utanför Eskilstuna. En skiss av det föremål fru Karlsson såg visar ett rektangulärt föremål, 1 x 1½ m, och med 4 nedåtgående "spröt", cirka 30 cm långa.

Observationen inträffade den 20 okt mellan kl 1745 och 1815. I rapport till UFO-Sverige berättar fru Karlsson:

- Jag var på väg hem från arbetet och bakom Esso-motellet såg jag ett starkt blinkande rött sken. Jag trodde att det var en gatlykta som gått sönder. Jag stannade upp och tittade och såg då ett konstigt föremål mellan två gatlykter. Det var fyrkantigt och litet naggigt i sidorna och med spröt hängande nedåt.

- När jag stod där och tittade på föremålet, började det att röra på sig. Det flög sakta framför mig mot Strängnäs, men då slutade det blinkande skenet. Jag trodde inte mina ögon, men ryckte upp mig och fortsatte hem. Tänkte inte mer på föremålet. Jag svängde in till Barva och åkte i ca 2 kilometer. Jag tittade mig litet omkring och då får jag se föremålet ute på åkern. Det kommer flygande rakt mot mig. Jag bromsade, det flög rakt framför bilen. Föremålet höll på att sänka sig, det gick lägre och lägre. Det såg ut som det tänkte landa uppe vid kvarnen. Men jag blev rädd och tordes inte vara kvar och se längre. Jag åkte hem fort och låste om mig.

Färg? - Starkt rött. Ljud? - Hördes inget. Föremålets hastighet? - ca 60 km/tim. Väderleksförhållanden vid tillfället? - Klart och vindstilla.

Den 21 okt, omkr kl 2010, såg red. Nalle Weinstock vid Eskilstuna-Kuriren ett blinkande sken strax ovan trädtopparna genom ett fönster i sitt

hem på Skrinnavägen i Eskilstuna. Skenet sågs strax ovan talltopparna öster om Malmköpingsvägen. - Jag trodde att det var ett störtande flygplan och ställde mig att vänta på kraschen. Någon sådan kom emellertid inte och när så skenet försvann tänkte jag inte mer på det än att det var mystiskt.

MYSTISKT LJUSFENOMEN VID VYÖNI

Vidstående klipp har vi fått från Henry Aasa i Övertorneå och det kommer från Haparandabladet den 12.11.70. Henry Aasa skriver: - Jag har ringt till en av observatörerna och frågat efter litet mer data. Ang. vädret så var det uppehåll, efter att det hade snöat något på natten. Klockslaget när det inträffade var ca 6.45 på morgonen.

- Observationen hade varat i ca 2-3 min. De trodde att det var en mötande bil som de såg, med två ljus, som senare när föremålet svängde in i skogen sett ut som reflexer, som ökade till 7-8 st ljus. Föremålet såg ut att ha befunnit sig på $\frac{1}{2}$ - 1 meters avstånd från backen. (Denna bedömning gjordes sedan det svängte). Storleken på detta var ca 2-4 m, alltså som en bil. Hastigheten såg ut att vara 40-50 km/tim.

Under loppet av november/december har vi fått pressklipp om ett antal observationer bl.a. från Blekinge den 4 nov, Medelpad den 25 nov och Dalarna den 28.11. I avvaktan på resultat av uppföljningar betr. dessa observationer, stänger vi "observationsspalten" för denna gång.

x x

INTERVJU MED GENERALSEKRETERARE U THANT

Följande är ett utdrag ur en intervju med FN:s generalsekreterare U Thant, publicerad i UFO-Nachrichten i nov 70. Den gjordes av I.v.Jacobi, medarbetare i UFO-Nachrichten, i augusti 1970 i samband med att U Thant invigde Världsfederalisternas kongress i Ottawa, Kanada.

- Ers Excellens. Världens UFO-forskare vet att Ni är mycket bra orienterad om ankomsten av utomjordiska rymdskepp. Ni vet, liksom vi, att utomjordiska piloter tagit kontakt med regeringarna, men att dessa hemlighåller alla fakta och underlag för detta. Är det riktigt?

U Thant nickade ett tveksamt ja. - Det finns saker som jag inte kan och får tala om.

- Får jag ställa ännu en fråga. Är det inte möjligt att FN officiellt skulle befatta sig med de utomjordiska rymdskeppen?

- Jo, det är helt och hållet möjligt. Så snart en av de i FN företrädde regeringarna officiellt lägger fram förslag om att undersöka dessa fenomen, kommer vi att inrätta en avdelning som tar sig an studiet av dem.

UFOGRAMA: Vi tycker intervjun är intressant och kan ju ses som en anledning till ökade ansträngningar med projektet "Internationell UFO-Petition till FN".

Mystiskt ljusfenomen vid Vyöni

VYÖNI (HB) Ett ovanligt ljusfenomen iaktogs av taxiägare Sune Kaati och skogsarbetarna Tore Bucht och Bertil Mörtberg, Jucksengi, tidigt på tisdagsmorgonen. Såväl Bucht som Mörtberg är sysselsatta med skogsarbeten några kilometer från Vyöni by och taxiägaren Kaati transporterar dem dagligen till arbetsplatsen.

När sällskapet lämnat Vyöni och var cirka två km norr om byn — det var ännu mörkt — iakttog de en bil med tända strålkastare som kom längs skogsbilvägen. Kaati saktade farten och höll mot vägens högra kant för att ge plats åt det mötande fordonet. När detta var cirka 30 m från Kaatis bil försvann ekipaget helt plötsligt tvärs över vägen och in i skogen.

Kaati körde fram till platsen. Männen befarade nämligen att en olycka inträffat.

Väl framkomna dit kunde de inte finna några som helst spår efter bilen vid sidan av vägen. Eftersom nysnö fallit kunde sällskapet genast konstatera att inga bilspår fanns på vägen varför ljusen inte kunnat komma från någon bil.

Var ljusen kom ifrån är ett frågetecken för alla tre som färdades i bilen då det tagit för givet att de kommit från en mötande bil.

UFO-LANDNING VID ANTEN?

Natten mellan den 29:e och 30:e augusti i år observerades vid sjön Anten, norr om Alingsås, ett lysande föremål som långsamt rörde sig över trädtopparna. Följande dag fann man avtryck som torde härröra från det nämnda föremålet i gräsmattan på en närbelägen gård - observationen är således av speciellt intresse. Många har upprörts starkt av myndigheternas oerhört nonchalanta sätt att handlägga fallet. Händelsen har följaktligen väckt stort uppseende i UFO-kretsar i Sverige.

Flera UFO-grupper har besökt platsen där man fann de mystiska avtrycken och i samband därmed har närmare undersökningar företagits. Ing. Lloyd Simu redogör i en artikel ett par sidor längre fram i tidningen för myndigheternas reaktion på det inträffade. Vi anser det emellertid befogat att komplettera hans artikel med några uppgifter hämtade från den femtonsidiga rapport som UFO-Skaraborg har sammanställt över fallet, och dessa presenteras nedan.

För övrigt kan nämnas, att namn-, adress- och telefonuppgifter på vittnen till observationen, fotografier av de aktuella avtrycken, samt kopia på Alingsåspolisens rapport till FOA finns hos UFO-Motala.

Föremål

Ett flertal personer observerade natten till den 30/8 ett starkt lysande föremål, som befann sig till synes strax ovan trädtopparna i närheten av gården Enebacken, Anten. Ett kvinnligt vittne, som gjorde iakttagelsen från sin gård ung. 1 km därifrån, beskriver UFOt som svagt ovalformat med en antydning till kupol. Dess röda sken övergick i orange då det förflyttade sig. Skenet var så starkt att träden under föremålet lystes upp. Det gav även ifrån sig ett surrande ljud. UFOt försvann och kom åter flera gånger - allt enligt samma vittne. Andra personer, som också tillfrågats om observationen, säger t.ex. inte något närmare om föremålets form, eller huruvida de uppfattade något ljud. Detta kan emellertid bero på att flera av vittnena befann sig på relativt stort avstånd från den plats föremålet uppehöll sig. UFOt var synligt mellan ca. kl. 23.30-02.00.

Angående teorin, att månen skulle ha varit orsak till ljusfenomenet, kan nämnas, att det var s.k. nytändning den natten och dessutom var det mulet.

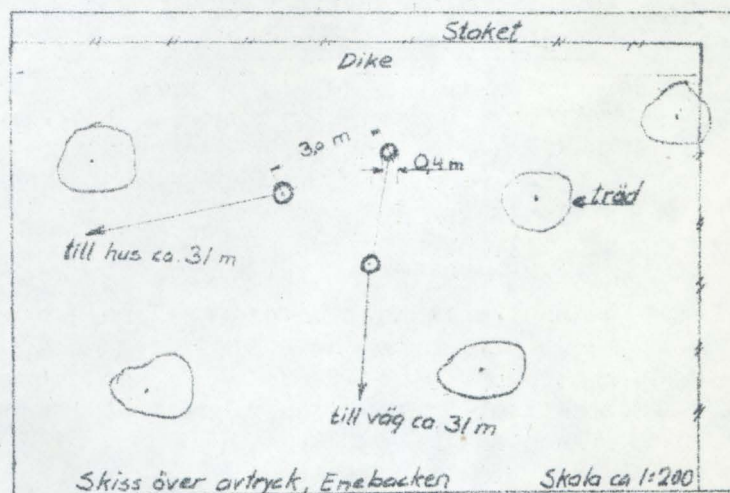
Platsundersökning

Enebacken, som ligger på en ås, har från luften ett mycket synligt läge. Åsen är uppbyggd på morän och berggrund, vilket gör att marken på den plats man fann de tre avtrycken, är mycket hård. Man kan vidare konstatera, att just där avtrycken är, har det tidigare stått en ladugård. Denna revs emellertid i slutet på femtiotalet och en ny, som numera står tom, uppfördes ca. 50 meter längre bort. Det ena avtrycket har kommit till just på en sten, som härrör från grunden till den gamla ladugården.

Om man ser till mossans tjocklek finner man, att den vid två av avtrycken är ca. 1 cm och vid det tredje ca. $\frac{1}{2}$ cm. Jordens tjocklek under mossan är ca. 1 cm vid samtliga avtryck. Under jordlagret tar moränen vid ner till okänt djup.

Att det har erfordrats en stor tyngd för att åstadkomma dessa intryck, är man fullständigt överens om. Beträffande storleken av denna tyngd har man däremot inte kunnat enas. Ing. Simu anser, att ett halvt ton för varje avtryck borde räcka, medan UFO-Skaraborg, som till sina medlemmar kan räkna en person med stor erfarenhet i sådana frågor, framhåller det tiodubbla, alltså fem ton för varje avtryck. Detta är en väsentlig skillnad och vi får hoppas, att man till slut kommer att kunna enas någorlunda på den punkten, trots de uppenbara svårigheter som föreligger för att kunna göra en korrekt bedömning.

Som ing. Simu så riktigt säger i sin artikel har det varit en del diskussioner angående det ena avtryckets utseende. UFO-Skaraborg fann vid sin undersökning den 8/9,

att två av dem var cirkulära medan det tredje hade formen av en oregelbunden femhörning. Detta kan alltså bero på markens beskaffenhet och/eller att personer har fört bort jordstycken för analys eller som "souvenirer".
En intressant detalj: i området omkring "landningsplatsen" är ett stort antal kraftledningar belägna.

Rickard Johansson

Ägare till Enebacken är herr Rickard Johansson. Han är 81 år gammal, fullt frisk, har mycket god synförmåga och bra hörsel. Han är ansluten till ett frikyrkosamfund. Herr Johansson bor ensam i sin stuga ca. 1 km från närmaste granne. Han har bott där i hela sitt liv och säger sig känna till "varenda kvadratmillimeter" av trädgården och marken närmast gården. Under det samtal UFO-Skaraborg hade med herr Johansson fann de inte någon gång att han "svävade på målet" eller lämnade några tvetydliga uppgifter. Trots att minst 1000 personer besökte Enebacken under dagarna (och nätterna!) närmast efter observationen fann han ingen anledning att klaga. Han tyckte enbart det var roligt att något hände, och sade, att det gärna kunde ha fortsatt på samma sätt ännu en tid, för det gjorde att han inte längre behövde känna sig så ensam!
Herr Johansson såg själv aldrig föremålet, eftersom han sov vid den tidpunkten. Om någon bil hade kört in på gården under natten hade han däremot med säkerhet vaknat, säger han. Innan denna händelse inträffade trodde herr Johansson, att flygande tefat endast var något som existerade i tidningarnas nyhetsspalter. Nu säger han, att han aldrig mer kommer att tvivla på vad det egentligen är för något.

Polisens rapport

Polisen i Alingsås har lämnat två rapporter till Försvarets forskningsanstalt avd. 2 i Stockholm. Den första är utskriven den 3/9 1970 av poliskomm. N. Forsberg. Han åberopar telefonsamtal med FOA angående oidentifierat föremål i Enebacken, Anten, den 29-30 augusti. Polisen bifogar ett ex. av Alingsås Tidning från den 2/9 och gör följande uttalande med anledning av en artikel i densamma: "Artikeln i tidningen har vederhäftiga uppgifter om allt som är känt i saken."

Vidare lämnar man i denna rapport namn och adress på två kvinnor som observerade föremålet den aktuella natten. Man slutar rapporten med att säga, att "ett par polismän - men ej kriminalpoliser - har varit på platsen och mätt upp spåren i gräsmattan." Man återkom sedan den 18/9 med ännu en rapport där man har namnuppgifter på ytterligare personer som var vittnen till fallet. Här rör det sig om fyra vittnen till själva händelsen och två grabbar, som man säger har varit framme och gjort spåren i gräsmattan.

Vid en telefonintervju med Tage Eriksson på FOA fick UFO-Skaraborg veta följande: T.E. kan inte se något samband mellan avtrycken på gräsmattan hos Rickard Johansson och det ljusfenomen som flera personer såg på himlen. Han vill emellertid inte påstå att herr Johansson själv varit ute och gjort märkena den aktuella natten, men som T.E. ser det kan avtrycken funnits där redan tidigare, vilket kan tyda på att någon annan varit upphov till dem. På frågan vad han egentligen tror har inträffat på platsen i fråga, svarar han, att folk lätt blir uppskärade när de ser något ovanligt och tolkar det efter sin egen önskan om vad det borde vara. De ser alltså vad de vill se. "Att det i detta fallet inte är frågan om något s.k. flygande tefat tycker jag är självklart, då det inte är någon som har sett det landa eller har sett det på närmare håll än femhundra meter." /FOA har inte gjort någon egen rapport över Anten-fallet, utan man hänvisar helt till den som har sammanställts av komm. Forsberg på Alingsåspolisen. Det enda som har hänt från FOAs sida är att man har gjort vissa uttalanden i ortspressen runt den aktuella landningsplatsen./

Samband med Vänga-fallet?

Den nu aktuella UFO-landningen vid Anten verkar kunna sättas i samband med en liknande landning i Vänga under försommaren 1968. Vissa data från dessa båda händelser är förbluffande nog identiska! Det verkligt intressanta är, att både sommarstället i Vänga och gården vid Anten heter Enebacken och att ägarna till dessa heter Johansson bägge två! Det vore kanske värt att kontrollera om det finns ytterligare platser i Sverige som kallas Enebacken och vars ägare heter Johansson. Kanske man kan räkna med att även de får en "påhälsning".....

Eftersom jag besökte Anten vid en relativt sen tidpunkt efter landningen och inte hade vare sig tid eller resurser att göra en noggrann undersökning av platsen, skall jag i huvudsak uppehålla mig kring de avtryck som fanns på platsen och i någon mån redogöra för en del undersökningar som jag gjorde i samband med de "förklaringar" som gavs i pressen kort efter det att händelsen inträffat.

Ett påtagligt intresse för UFO existerar.

Den 12/9 besökte jag Anten för att med egna ögon förvissa mig om äktheten i de kvarlämnade spåren från - vad som då sades - var avtryck från en UFO. Vid den tidpunkten hade uppskattningsvis 1000 personer besökt platsen - en smärre folkvandring alltså - och trädgården där landningen ägt rum var totalt nedtrampad. Gräset i och kring fläckarna hade hamnat i besökarnas hem som kuriösa souvenirer. Av detta förhållande kunde man dra den slutsatsen att det existerar ett påtagligt intresse för ufologiska fenomen, i synnerhet som landningsplatsen är svårtillgänglig. Det fanns dock tillräckligt kvar för att det skulle finnas anledning för en undersökning och vi tog bland annat 11 fotografier av landningsplatsen och omgivningen.

Farkostens maximala diameter

Med ledning av mätningar som gjordes, och på basis av fotografierna kan två saker konstateras: 1) Farkostens diameter kan inte ha varit större än 8,8 meter. Om så vore, skulle ett träd i närheten ha blivit skadat, vilket inte var fallet.

Fläckarnas form

2) De avbrända fläckar som fanns kvar var runda. Eftersom det förekommer skiftande uppgifter på denna punkt är det angeläget att poängtera detta faktum. Vissa uppgifter från tidningar och privatpersoner ger vid handen att en av de tre fläckarna hade en komplicerad triangelform, men dessa uppgifter bottnar i det förhållandet att marken i allmänhet var ojämn. På grund av markens ojämnhet ser det ut som om det vore ett avtryck av en triangel med oregelbundna sidor i en av de cirkulära fläckarna, men denna observation har alltså sin naturliga förklaring. UFO-logiska sällskapet i Göteborg som besökte platsen den 5.9, alltså kort efter landningen, konstaterar samma sak beträffande fläckarnas utseende, någon triangelform existerar inte utan fläckarna var cirkulära.

Fläckarnas djupintryck

UFO-Göteborg konstaterade också att kloten gjort ett avtryck i marken som var 5-7 cm djupt, men markens beskaffenhet är sådan att man måste ta hänsyn till en tolerans om 1,5-2 cm.

Avståndet mellan kloten

Uppgifterna om avståndet mellan kloten varierar, GP av den 19.9 ger uppgiften 2,57 m och UFO-Göteborg anger avståndet från centrum till centrum som exakt 3,0 m. Jag uppskattade själv avståndet mellan två fläckar till 2,6 m, från en ytterkant till den andra.

Kontroll av sekundärstrålningen

Fläckarna kontrollerades med Geigermätare, de intilliggande stenarna, den närmaste omgivningen och stickprov togs på den närbelägna ängen, ca. 50 meter bortom landningsplatsen. Ingenstans kunde vi registrera något utslag, trots att instrumentet hade en känslighet av 0,2 mR.

Färdriktningen överensstämmer med landningsplatsen

Det såg ut som om de avbrända fläckarna hade en symmetrisk placering i förhållande till några intilliggande stenar, men denna placering har knappast någon innebörd eftersom det är svårt att lokalisera den exakta belägenheten hos stenarna, som till 90% är belägna under markytan. Däremot vet vi att fläckarna är placerade på ett sådant sätt i

trädgården att farkosten endast kan ha kommit in från ett håll, för att undvika kollision med de träd som finns i närheten. Denna riktning stämmer överens med den riktning som farkosten av åtskilliga personer sågs försvinna mot.

Gräset förkolnat - inte bränt

När de avbrända fläckarna undersöktes i detalj kunde man utan svårighet se att de var INTE AVBRÄNDA UTAN FÖRKOLNADE. Om man vände på de grässtrån och rötter som var NED-PRESSADE av en tydliga mycket stor tyngd, kunde man se att undersidan var helt oskadd, endast uttorkad, men inte förkolnad. Översidan var svedd, men undersidan oskadd. Efter-som det inte fanns någon aska, måste ju detta innebära att fläckarna inte var brända utan förkolnade av något hett föremål.

Bluff en omöjlighet

Så långt kommen i mina undersökningar var jag tvungen att konstatera, att om någon hycklare varit i farten så måste denne, eller dessa, ha gått synnerligen grundligt till-väga och haft tillgång inte endast till lyftkranar som var fullständigt ljudlösa, klot med vikt av ett halvt ton, en ugn för att värma upp kloten i och slutligen högeffektiva dammsugare. De spår de lämnat efter sig på gräsmattan måste de ha sopat igen genom att på ockult väg förmå grässtråna att resa på sig. Vid denna tidpunkt var jag alltså fullständigt övertygad om att här hade ett UFO landat.

G-P publicerar en artikel

En vecka efter det att jag besökt Anten, den 19.9 publicerar G.P. en artikel där det förklaras att "tefatet i Anten kom från Magra, inte från Mars". Boråstidningen hade vid samma tidpunkt en artikel med liknande innehåll, det var bara ett par pojkar från Magra och sollebrunn som var ute på nattlig lek med en varmluftsballong. I och med detta borde väl saken ha varit utagerad, tycker man, i synnerhet som nämnda tidningar gav en synnerligen avancerad teknisk förklaring till fenomenet. Det var inte frågan om en väderleksballong från Polen, inte heller en molnformation, nej, inte ens en gatlyckta som svept förbi i nattens dunkel, utan helt enkelt en varmluftsballong från Magra. Inför de tungt vägande argument som framfördes i officiella organ av tydliga välutbildade reportrar, personer som satt inne med erfarenhet av varmluftsballonger, föll mina egna slutsatser platt till marken och mitt diskutabla intellekt stod frågande. Men, eftersom jag i princip inte tycker om att bli klassificerad som en utpräglad fårskalle, fann jag anledning att forska vidare i saken.

En härva av lögn eller missförstånd?

G.P.s redaktör medgav att de fått uppgifterna från Alingsåspolisen, av en krim.komm. Forsberg, som vid telefonsamtal den 21.9 bekräftade att det var fråga om varmluftsballonger. Fallet var enligt honom avskrivet, i akt och mening att lugna Johansson på Enebacken i Anten.

"Om polisen i Alingsås gjort någon utredning?" Det hade han inte hört talas om. Forsberg hade fått sina uppgifter från Boråstidningen, så jag tog kontakt med reportern som var ansvarig för artikeln, den person som på ort och ställe undersökt fallet. Han hade fått vissa uppgifter som ledde honom till de ballonglekande pojkarna, vilka han erbjudit 50:- för att få fotografera ballongen "in action", men pojkarna avböjde. En av dem, A, gav så pass svävande svar på det mesta att reportern ansåg saken vara klar, och han kunde därför skriva en artikel "i den lättare stilen". Denna artikel blev också en fullt godtagbar förklaring för allmänheten som kunde känna sig lugnad. Det var inga små gröna gubbar från Mars och hela tefatsproblematiken återgick till sitt tidigare stadium, en våldsam övertro för ett antal kufiska fantast.

Men varifrån hade reportern fått sina uppgifter? På denna direkta fråga svarade han: "Från Alingsåspolisen." Då jag talade om för honom att Alingsåspolisen påstod motsatsen, sade reportern, att han var villig att gå ed på att han fått sina uppgifter från komm. Forsberg. Vem i denna härva är det då som ljuger?

De ballonglekande pojkarna i Magra

Komm. Forsberg har haft den utsökta vänligheten att ge mig namnen på de ballonglekande pojkarna, här kallade A och B, med tillägget: "Det är med stor säkerhet så att det är dom här två pojkarna som ligger bakom det hela", så jag tog kontakt med A och B.

A verkar ha vissa svårigheter med koncentrationsförmågan och har tydligen ett visst behov med att omge sin person med en tät slöja av mystik, vilket är bekant inom vissa kretsar, tydligen också hos polisen i Alingsås. Det är få förunnat att tränga igenom denna slöja av upphöjd mystik och hemlighetsmakeri och man har svårt att tro hans ord, även om han betygar att han den aktuella kvällen aldrig varit i närheten av Enebacken i Anten.

B, däremot, är uppriktig och rakt på sak. B skulle, enligt komm. Forsberg, ha varit tillsammans med A den aktuella kvällen, men detta är lögn, menar B. Han kan bevisa det därigenom att han den kvällen var i Alingsås per bil tillsammans med några kamrater. B har alltså ett alibi, som vi kan kontrollera och finna godtagbart. Dessutom, B träffar A ett par gånger i månaden på en frikyrkoförsamling, och dessa sammankomster är deras enda umgänge. B har aldrig sysslat med varmluftsballonger, vilket även bekräftas av hans föräldrar.

Det verkar alltså som om reportern drog en förhastad slutsats, vilket är förståeligt från två synpunkter: För det första hade han uppgifter från en person i ansvarig ställning, komm. Forsberg. För det andra är det ett känt faktum att en tidning måste bära sig ekonomiskt. Ingen kan då begära att en reporter skall lägga ner ett stort arbete på att kontrollera sakuppgifter, sådana som ju redan var garanterade i och med komm. Forsbergs ställning som officiell person.

Forsberg måste således ha haft starka skäl för sitt uttalande i G.P. den 19.9 - 70: "Det var bara ett par pojkar, troligen från Magra och Sollebrunn, som var ute på nattlig lek med en varmluftballong". Med 95% säkerhet var det så, säger krimm.komm. Forsberg." Om Forsberg var säker endast till 95%, vad är det då för 5% som han är osäker på? Möjligen det att en av hans kolleger påstod att "det var något mycket egendomligt..... ja, om inte övernaturligt, så mycket underligt.... man tror det inte själv förrän man får se det..... man måste se det själv.... jag har aldrig sett något liknande...".

Vi står inför den eventualiteten att främmande varelser med en högt stående teknik har besökt jorden. Detta är en enastående händelse i mänsklighetens historia, som inte skall fifflas undan med motiveringar som att "fallet är avskrivet för att lugna den eller den" som redan är betydligt lugnare än många officiella representer. Hade det inte funnits fog för polisen i Alingsås att göra en ordentlig undersökning, huruvida det var varmluftsballonger eller inte?

Den tekniska förklaringen

Polisen kommer med en förklaring och tidningarna med en annan. Jag vet inte vem som är i besittning av den överlägsna intelligens som har producerat den tekniska förklaringen i G.P.s artikel av den 19.9-70, men faktum är, att om den är riktig, rasar vår fysikaliska världsbild och herrar som Gay-Lussac och Amontons framstår som fullständiga idioter.

Låt oss i stilla begrundan studera den avancerade utläggning som förklarar hur "tefatet från Magra" fungerade.

1) Magrapojkarna eldade i tre burkar med 40 cm diameter med T-sprit för att få varmluft till ballongen, när det hade varit fullt tillräckligt med en ansjovisburk med 10 cm diameter.

2) Burkarna stod på marken i en perfekt liksidig triangel, brinnande för full låga medan ballongen seglade omkring i skyn, avgivande ett rött sken. Man frågar sig osökt, hur kan en ballong överhuvudtaget segla någonstans om den inte tillförs konstant värme underifrån? Och om den tillförs konstant värme underifrån, genom en burk som måste hänga under den för att den skall kunna segla genom luften, varför skall man då elda i tre burkar med 40 cm diameter på marken?

3) Även om man eldade upp hela Sveriges förråd av T-sprit i dylika burkar, skulle gräset och kvistarna under burken aldrig förkolna. Temperaturen under burken kan aldrig bli högre än spritens kokpunkt, vilken är ca. 78 grader. Burketeorin faller alltså.

Vi har anledning att begrunda ytterligare några fakta.

4) Samstämmiga uppgifter visar att det fanns ingen aska i de förkolnade fläckarna. De kan alltså inte ha varit avbrända av en eldfängd vätska.

5) I de förkolnade fläckarna har en stor tyngd pressat ned marken. Översidan av gräset och kvistarna var förkolnad, nedpressad, medan undersidan var oskadd. Fläckarna verkade ha blivit nedpressade av ett klot, och detta kan inte förklaras

14
med en burkteori.

6) Även om Mägrapojkarna velat bedra oss, så hade det varit tekniskt omöjligt för dem att lämna efter sig spåren i Anten.

Den "förklaring" som getts i pressen om fallet i Anten kan man inte i något avseende acceptera då den vid närmare analys visar sig ligga alltför långt från verkligheten. Det hade varit mycket enklare för dem som kommit med förklaringarna att använda samma typ av förklaring som FOA:s tefatsman, Tage Eriksson, konstant framför, även om bevisen är aldrig så övertygande och väldokumenterade, stämpla dem helt enkelt som moln, gatlycktor eller väderleksballonger från Polen. När inte annat är möjligt och bevisen är alltför övertygande, ifrågasätt då folks omdöme genom att tala om hallucinationer - en kultiverad form av temat: Vem har inte sett skära elefanter under rusets inverkan?

Vem har då kommit med ballongteorin? Allt pekar på att det tydligen är Komm. Forsberg som sitter inne med de flesta upplysningarna, även om det på intet sätt är bevisat att det är han som producerat teorin, det finns alltför många osäkra faktorer som man måste ta hänsyn till. En sak kan vi emellertid peka på, den nonchalans som officiella representanter visar inför UFO-fenomenen. Komm. Forsberg borde ha varit säker till 100% innan han uttalade sig överhuvudtaget. Reporten på Boråstidningen borde ha gjort en noggrann undersökning och inte baserat sin artikel på godtyckliga antaganden.

Bortförklaringar i trygghetens tecken

Även om vi inte kan ursäkta dessa personers handlande så kan vi delvis förstå det om vi frågar oss VARFÖR det måste ges en bortförklaring till varje UFO-fenomen. Komm. Forsberg ger svaret: "För att lugna Johansson på Enebacken". Detta är väl ett klart bevis för myndigheternas beskyddande attityd gentemot allmänheten, ett utslag av den allmänna paternalism som började i och med Landsfadern Erlander. Människan skall ha trygghet, framförallt känna trygghet, och myndigheterna ger oss den tryggheten men tar samtidigt ifrån oss vår intelligens, i det att officiella personer kommer med "förklaringar" som endast en fårskalle kan acceptera. Tyvärr finns det en alltför stor skara får som tryggt följer sin herde, tefatsexperten. Alltför många låter sig luras av de officiella förklaringar som ges, tyvärr måste vi nog konstatera det.

Genom fallet i Anten får man återigen anledning att fråga sig, när skall myndigheterna tillåta människan att bli vuxen? När skall myndigheterna sluta med sina "förklaringar" och börja med systematisk övervakning och undersökningar?

Beställ

UFO - SVERIGE - MÄRKET!

Gör riksorganisationen känd genom att använda vårt märke på brev och dyligt.
Pris 15 kr per 100 st.
(Rekvisationsminimum är 25 st märken)

VI ÄR TACKSAMMA

om ni omedelbart inrapporterar eventuella UFO-observationer.
Ring 0141/70191, 19821 elskriv.
UFO-Sverige

VENUSMÄNNISKORNA VANDRAR PÅ VÅRA GATOR

Ur Seklet nr 2-3, 1968.

Nedanstående artikel, författad av den psykiske forskaren Paul M. Vest, publicerades i Mystic Magasin's augusti-nummer 1954. Redaktören och utgivaren av tidskriften, Ray Palmer, försäkrar i en inledning att berättelsen är sann.

De erfarenheter, som jag nu ämnar relatera, ser ut att vara så otroliga, att jag varit tveksam om att verifiera dem i tryck. Då jag nu avlägger vittnesbörden om dessa fakta, så avses därmed inte endast att visa att vi ha utomjordiska besökare, utan jag vill försäkra att varelser från en annan värld går och färdas på våra gator i våra städer. Dessa utomjordiska varelser känner väl till våra vanor och sedvänjor. De talar vårt språk utan märkbar brytning. De kläder sig i våra kläder och synas tillräckligt lika oss jordevarelser, för att kunna gälla som en av oss.

Jag har alltid varit skeptisk till min natur. Av denna anledning och trots alla vittnesbörd om motsatsen, är det ännu svårt för mig att med absolut visshet, bestämt och öppet deklarerar att jag har mött och talat med en Venusmänniska. Därför vill jag här endast framlägga fakta från mina erfarenheter och överlåta till var och en av dem som läser detta, att själv avgöra huruvida rymdvarelser går ibland oss eller icke.

För 8 månader sedan hade jag endast ett flyktigt intresse för flygande tefat. Naturligtvis var jag som de flesta andra, ganska nyfiken över de flygande tefatsfenomenen. Och faktiskt var jag övertygad om att jag hade sett ett av dessa tefat en afton för ett år sedan över Stilla Oceanen. Först såg jag en tunn silverskiva, hängande orörlig högt i skyn under 5 minuter. Sedan började den helt plötsligt att hastigt röra sig på ett egendomligt sätt och försvinna. Men fastän jag hade sett en av dessa otroliga saker, var jag fortfarande inte så värst intresserad. Jag tänkte att det var något av regeringens hemliga uppfinningar.

Men i juni 1953 inträffade den första händelsen i en häpnadsväckande kedja. En främling telefonerade till mig från Los Angeles och identifierade sig själv endast som "Bill". Han påstod att han speciellt hade kommit ned från en trakt i närheten av Seattle för att få tala med mig. Han nämde särskilt en av mina nyligen publicerade artiklar "The Secret Wisdom behind the great religions" i tidskriften Fate för maj 1953. Jag försökte avråda honom från att resa hitut till Santa Monica, men misslyckades. Till sist kom vi överens om att jag skulle möta honom vid busshållplatsen på Santa Monica Boulevard 20, kl. 6 e.m. dagen efter.

Omkring kl. 5.50 e.m. parkerade jag min bil mitt för hållplatsen, tvärs över gatan, där jag hade fri utsikt åt alla håll. Kl. 6 svepte den röda bussen från Los Angeles förbi utan att stanna eller sakta farten. Jag höll utkik efter den tills den försvann nedför Santa Monica Boulevard. För att övertyga mig om att "Bill" inte hade kommit med en annan tidigare buss, steg jag ur bilen och gick några steg till gathörnet och tittade i alla riktningar. Men gatorna var absolut öde.

Jag hade just vänt för att gå tillbaka till bilen, då jag hörde någon ropa mitt namn. Förvånad tittade jag bakåt och såg en man stå vid busshållplatsen och vifta med handen som en hälsning. Jag blev stum av häpnad. Ett ögonblick förut hade gatan varit absolut öde. Förvirrad såg jag honom leende närma sig bilen. Han presenterade sig själv med att säga: Jag är "Bill", den person som telefonerade från Los Angeles i går afton.

När vi tryckte varandras händer, lade jag märke till en underlig känsla av hans hand. Det kändes som om den varit utan ben inuti. "Jag kan inte riktigt förstå det här", svarade jag. "Los Angeles bussen passerade denna hållplats utan att stanna eller sakta farten. För några få sekunder sedan fanns ni ingenstans inom synhåll. Hur i himmelens namn har ni kommit hit?"

"Åh, jag kom upp för gatan", svarade han vagt. Jag försökte inte pressa honom vidare, för jag visste att han inte kunde ha kommit uppför gatan, emedan jag hade fri sikt flera kvarter då jag var utanför bilen.

Vi körde till min bostad, som låg i närheten. Jag sade inte mycket, men han talade mera på måfå om sina intryck från Södra Californien. När vi hade satt oss i vilstolarna i vardagsrummet, gjorde jag några mentala iakttagelser. Han var omkring 180 cm

lång eller något mera, och han såg ut att vara omkring 28 år gammal. Hans ögon var mörka, nästan svarta, och hans hår var svart och vågigt. Han var klädd i en illasittande sportkostym, som inte tycktes vara honom så värst behaglig. En vanlig observatör skulle säkert inte ha hajat till inför hans uppträdande. I en folkhop skulle han säkert ha passerat som en vanlig person.

Men allt eftersom han talade, betraktade jag honom mera noga och märkte ett visst egendomligt drag i hans fysiska uppträdande. Hans hud var vit, ja faktiskt så vit att den hade en lätt skiftning i blått. Hans kindben var ovanligt höga och hans ögon och ögonbryn liknade en orientals. Men ändå liknade han inte en verklig oriental. Det var också någonting underligt med hans öron, som syntes veka och mera invecklade än några jag förut hade sett. Jag erinrade mig hur underlig hans hand hade känts, när vi hälsade. Jag lade märke till att hans fingrar var långa och avsmalnande och så jämna, att det såg ut som om det inte hade funnits några leder eller ben i dem.

Han talade sakta och tydligt, utan någon brytning, men det märktes att han valde sina ord med stor omsorg. Jag lade också märke till att hans röst var av en speciell resonant kvalitet. Som jag förut har nämt, har jag alltid varit skeptisk. Jag har mött swamis, yogier, medier, klärvoyanter, mystiker och tjogvis med självgjorda messias, men jag har aldrig låtit mig duperas av dem, inte ens av dem som var ärliga men självbedragna. Jag har också mött åtskilliga personer, som jag utan tvivel vet att de var verkligt andliga adepter. Jag har också känt åtskilliga sensitiva medier, som är hederliga och ärliga och äger förmåga att producera autentiska para-normala fenomen. Efter många års forskningar och erfarenheter i okulta och psykiska fenomen, kan jag nu vanligtvis på ett ögonblick skilja på det som är sant och det som är falskt.

Men min främmande besökare gjorde mig mycket förbryllad från första ögonblicket jag mötte honom. HAN VAR INTE LIK NÅGON PERSON, SOM JAG NÅGONSIN HADE MÖTT FÖRUT. Hans förunderliga psykiska och andliga egenskaper tycktes väcka till liv uppfattningsförmågan i mitt under- eller övermedvetande. I hans närvaro blev jag omedelbart akut medveten om ett fullständigt främmande och hittills okänd vibration. Jag visste inte vem han var, men jag kände att min besökare inte var någon vanlig man.

Vi hade talat om saker av mer eller mindre allmänt intresse, då han helt plötsligt frågade: "Har ni någonsin hört talas om Orfeo Angelucci?" Efter ett ögonblicks funderande svarade jag: "Nej, det är jag säker på att jag inte har." Han förklarade: "Angelucci bor i Los Angeles. Nyligen har han gjort en högst ovanlig erfarenhet. Han är den första jordevarelse, som har gjort en tripp ut i den yttre rymden i vad som nu populärt är känt som flygande tefat."

Först så undrade jag om han skämtade, men det var tydligt att han inte gjorde det. Jag svarade tveksamt: "Jag tror inte att jag förstår. Den faktiska existensen av flygande tefat har ännu inte blivit bestyrkt, och nu talar ni om för mig att en människa har färdats i ett sådant." Han smålog och svarade på mitt plötsliga tvivel: "Åh, jag är inte någon opålitlig från någon psykisk avdelning, och så är det inte heller med Angelucci, ehuru en del folk anser honom vara psykoneurotiker, sedan han började tala om sina erfarenheter med de flygande tefaten."

"Menar ni att ni tror att denne Angelucci verkligen har färdats i ett flygande tefat?" "Jag kan bekräfta att han har", fortsatte han. "Men Orfeo behöver hjälp nu! Detta är den primära orsaken till att DE ha sänt mig hit för att anmoda er att hjälpa honom med att berätta sina erfarenheter för flera människor. DE känner väl till ert djupa intresse och ovanliga erfarenhet inom metafysiken, religionernas och det övernormala området."

Jag kunde inte svara, men övervägde hans sällsamma ord och studerade hans ansikte med spänd uppmärksamhet. Hans absoluta hederlighet och hans på fullt allvar menade ärlighet var uppenbar. Återigen blev jag högeligen medveten om denna utomjordiska förnimmelse om honom. Till sist sade jag sakta: "Ni talar om de hemlighetsfulla DE, får jag fråga vilka dessa DE är?"

Hans ögon verkade frånvarande när han svarade: "Under den kortvariga tid vi nu känt varandra har ni klart uppfattat många saker om mig. Faktiskt så har ingenting av dessa upplysningar erhållits genom våra samtal. Jag skall inte nu i ord avslöja för er min verkliga identitet, eller identiteten av dem, som ha sänt mig, för ni skulle då tvivla på mig. Men jag lovar att innan jag lämnar er i kväll, skall ni veta vem jag är samt också vilka DE är."

Medan jag lyssnade till hans vidunderliga ord, som tydde på att han telepatiskt hade läst allt som passerat mitt medvetande, erinrade jag mig plötsligt de möten jag haft med åtskilliga av jordens genuina adepter. Jag kom ihåg hur även de hade avslöjat sin verkliga identitet under fullkomlig tystnad. Uppfattandet av deras verkliga andliga identitet hade erhållits helt och hållet genom ett extra känsligt förnimmande, eller också inte alls. Orden efteråt endast verifierade den para-normala kommunikationen. På det sättet lärde jag mig förstå, att den man som öppet proklamerade sig själv som en adept, en mästare eller en guru, vanligtvis inte är någon sådan, medan de verkligt andliga adepterna går fram okända, ofta i torftiga kläder.

Allt eftersom dessa tankar passerade genom min själ, såg jag en egendomlig förändring komma över "Bill". Hans kropp såg ut att bli styv. Hans uttrycksfulla ögon blev dunkla som om hans kropp hade blivit ett tomt skal. Det var i detta ögonblick som den otroliga vetskapen kom över mig som en glimt av intuitiv förståelse. Jag visste nu med absolut säkerhet att min besökare icke var av denna jord, MEN EN VARELSE FRÅN EN ANNAN VÄRLD!

En isande rysning rann ned efter min ryggrad. Jag kände hur mina muskler spändes. Mitt medvetna jag studsade tillbaka med en slags psykisk chock! Så bisarr, så fantastisk, så helt och hållet oförutsett var denna upptäckt, att jag inte omedelbart kunde anpassa mig efter den.

Under tystnad hängde liksom någonting vidrörbart i rummet mellan oss, och liksom i en dimma såg jag hur upplivningen återvände till hans ansikte. Sedan såg han rakt på mig och log varsamt. Då mina ögon mötte hans, kände jag en djup vänskap och förståelse, som såg ut att räcka över milliontals mil och som på något sätt vidrörde en okänd värld. Intuitivt kom det över mig att här var det verkligen en man från en annan värld, men säkerligen ändå ingen främling! Snarare en mänsklig varelse, en gnista av ljus, som upplyste min varelse och som brann klarare inom honom. I detta uppenbarelsmoment kände jag att han var mycket visare, ädlare och mera högt utvecklad än jag — och med obegränsat större mottagningsförmåga — men i grund och botten IGENKÄNDE JAG HONOM SOM EN ANDLIG BRODER! Och bakom detta var allt annat av oväsentlig betydelse.

Han slöt sina ögon och vilade sitt huvud mot stolsryggen medan han stilla och lugnt sade: "Min jordiske broder, tala om för mig alla dina bekymmer! De är i verkligheten, sedda på nära håll, inte så allvarliga som de synas dig i dag."

En känsla av bävan kom över mig när jag åter varseblev hans övernormala förmågor. De problem, som hade bekymrat mig under flera veckor, syntes plötsligt nu i ljuset av av hans förståelse som obetydliga, triviala och något absurda.

Efter ett ögonblicks tystnad sade han: "Nu vet du vem jag är med en djupare övertygelse än vad jordiska ord skulle kunna ge. Dessutom har du nu också klart uppfattat att DE, som ha sänt mig är mycket visare än jag som blott är deras MELLANHAND."

"Ja, jag tror att jag begriper," svarade jag långsamt. Men fastän jag uttalade dessa ord, kunde inte mitt dagsmedvetna jag riktigt fatta denna nya fina förståelse, som hade kommit över mig. Efter ett ögonblick tillade jag: "Jag skulle aldrig ha kunnat drömma om att ett möte mellan planetariska främlingar skulle kunna bli så här. Vad som mest överraskade mig av allt är den mest enkla sak, nämligen den starka känslan av vänskap — av ömsesidig och grundlig förståelse mellan oss."

Han fastställde med låg röst: "Det är samma sak överallt i hela kosmos, oavsett om det är materiellt eller eteriskt individuella manifestationer. Gnistan av det eviga varat är alltid identisk. För allt är väsentligen ett och en del av det obegränsade och den alltid närvarande andliga elden, som är Fadern."

Allt eftersom den psykiska chocken gradvis försvann, uppstod det tusentals frågor i min själ — frågor om hans värld, dess civilisation, de flygande tefaten och deras uppgift här? Men jag förstod att han ändå skulle låta mig få del av de upplysningar han önskade ge mig om dessa ting. När jag talade igen, sade jag: "Denne man Orfeo Angelucci, som du nämde, känner han dig?"

"Jag har mött honom som hastigast en gång. Men om du vill tillåta mig att använda din telefon, skall jag ringa upp honom och arrangera ett möte mellan er, så får du höra om hans upplevelser." Och därmed telefonerade han till Angelucci och bestämde

en tid senare i veckan, då jag skulle besöka honom i hans hem vid Glendale Boulevard. Efter samtalet talade "Bill" fritt om många saker, som hade förbryllat mig. Han påstod att de utomjordiska varelser (extra terrestrials) som hade kontaktat Orfeo var av utomordentlig betydelse, eteriska varelser av en hög andlig orden. Han påstod bestämt att han inte var en av DEM.

Han förklarade att venusmänniskorna från vår grannplanet hade en mera materiell utveckling, och fastän de skilde sig från oss i vissa fysiologiska grundprinciper, kunna ändock många venusmänniskor uppträda som jordemänniskor. Han nämde också att våra nuvarande teorier om atmosfären och ytförhållandena på planeten Venus är oriktiga.

Han betonade reinkarnationsidéerna och den oundvikliga lagen om compensation. Jag erinrar mig speciellt en illustration, som han gav och som överraskade mig. Han sade att de nämnda eteriska varelserna hade utvecklats långt utöver våra barnsliga uppfattningar om tillstånd, former, kön, konflikter, tid, rum och materiella illusioner, vilka för närvarande utgör det felaktiga vilseledande tillståndet hos jordevarelserna. Vår planet är jämförbar med ett ofantligt stort fat, fyllt med soppa för produktion av penicillin. För de mänskliga sinnena är ett sådant stort fat en ganska illaluktande vidrig sak, men icke förty så producerar det, det dyrbara gyllenefärgade pencillinet. Han sade att det stora fatet är jämförbart med jorden och dess människor, medan de jämförbart få andligt utvecklade själar av denna tidsålder, representerar den dyrbara gyllene produkten från det stora fatet. Men slutligen kommer emellertid varje mänsklig varelse på jorden, att också utvecklas till ett högre medvetande.

Senare gav han mig namn, adresser och telefonnummer till över ett dussin personer i södra Californiaområdet. Dessa personer, försäkrade han, hade varit i kontakt på olika sätt med rymdbesökare, medan andra åter hjälps åt med att tränga igenom det förbryllande pusslet med de flygande tefaten. Han sade att talrika kontakter har gjorts mellan Venusianer och jordmänniskor medelst hemradio-uppsättningar och meddelanden genom knackningar. (Han uppgav namn och adresser.) Andra kontakter, förklarade han, har åstadkommits genom sensitiva medier, genom clairvoyance och clair-audience. Han uppgav också namn på personer, som hade mött och talat med utomjordiska varelser.

När jag frågade honom varför det var nödvändigt med all denna hemlighet och mystik omkring kontakterna, svarade han: "För närvarande är det den enda möjliga vägen. Vi är också i stor utsträckning dirigerade av de eteriska — de Stora personligheter — som kontaktade Orfeo. Jordens folk är bedrägligt emotionellt omogna och deras fängseliknande 3-dimensionella värld är övervägande falsk, jämfört med verkligheten. Människornas själar är kristalliserade i villfarelser och fyllda med starka fördomar.

Uppå er jord är blott och bart färgen på ens hud, en lätt skillnad i religiös tro, mestadels tillhörande en olika ras eller land, faktiskt de mest triviala avvikelser, det som påskyndar animaliska krig, avskyvärda brutaliteter och blodiga slaktningar av millioner medmänniskor.

Kan du sedan verkligen bli överraskad när jag säger dig att varelserna på vissa andra världar ser på jorden så som jordmänniskorna skulle se på en håla med ormar, som dödligt stinger varandra till döds. Många av dessa sting görs med ord, attityder, diskrimineringar, intoleranser och en svärm av andra dödliga psykiska vapen. Ännu idag så begär människorna med självtagen rätt, att dessa Eteriska varelser ska landa sina rymdskepp helt öppet på något av era flygfält. Men som barn måste ni lära er långsamt och med lidande. Till sist ska dock alla förvärva sina förlorade arvedelar. Under mellantiden vill vi hjälpa, så långt som vi är tillåtna att göra så.

Jag suckade och böjde mitt huvud och sade långsamt: "Vad du säger är sannolikt alltför sant, men tro mig, människornas lott är inte så lätt. Fängslade i villfarelser som vi är, regerade eller ledda av våra animaliska känslor och sinnesrörelser, levande i ovisshet, osäkerhet och otrygghet, med död och förmultning som vår slutliga materiella besegrare. Det är verkligen svårt att höja sig över den animaliska människan och uppnå övertygelsen om den andliga verkligheten."

Han nickade med huvudet och svarade med en djupt sympatisk röst: "Ja, vi förstår. Jorden — planeten av sorger och bedrävelser — är en av de hårdaste och mest svåra vägarna för utvecklingen i hela kosmos, och om det till och med skulle bli ännu mera

splittring, måste mänskligheten arbeta ut sin egen räddning. Detta är lagen." Det uppstod en paus varunder jag funderade över hans ord. Plötsligt bytte han sedan ämne och fortsatte: "Efter att jag har lämnat dig kommer du kanske att tvivla på mycket av det som har försiggått mellan oss. Därför önskar jag att du kontaktar de personer, vars namn och adresser jag har givit dig. Speciellt önskar jag att du kommer i förbindelse med en tidningsreporter hos den stora dagliga Los Angeles tidningen." (Han gav mig namnet på tidningen och namnet på reportern jämte två telefonnummer, som han kunde träffas på. Men tidningsreportern har sedan bett mig att jag inte skulle publicera varken tidningens namn eller namnet på honom, och därför kallar jag honom här för Max Morton och tidningen, Los Angeles World). Sedan fortsatte han: "Denne reporter — Max Morton — har varit i kontakt med två Venusmänniskor, och från en jordisk ståndpunkt är en kontakt med honom faktiskt högeligen betydelsefull."

"Men jag förstår inte riktigt," invände jag. "Varför har inte Los Angeles World publicerat Mortons historier? Jag är säker på att de med stora huvudrubriker skulle gå runt hela världen." Bill log och sade: "Reportern och hans medarbetare är ännu inte på det klara med huruvida — eller inte — det hela var ett stort upplagt skälmstycke av något slag. De har faktiska prov på någonting högst extra ordinärt i en metallplåt, men de är ännu tveksamma därför att idén om rymdbesökare är ett ganska ömtåligt ämne just nu." Jag lovade att telefonera till Max Morton följande dag.

Omkring kl. 10.30 på kvällen körde jag "Bill" till busshållplatsen och såg till att han kom med den rätta Los Angeles bussen. Han sade att han skulle resa nästa dag till Norden, men lovade att besöka mig igen när historien om Angeluccis upplevelser hade publicerats i tryck.

Litet senare kontaktade jag Max Morton vid Los Angeles World, eftersom jag var ivrig att få höra vad han hade att säga om de två Venusmännen. Här följer nu kortfattat den fantastiska men sanna historia, som han gav mig.

I februari 1953 kom en främmande mansföreteelse in på vår tidningsredaktion. Han var klädd i en tweedkostym. Till introduktrisen sade han att han var från planeten Venus och önskade få träffa chefredaktören. Hon trodde naturligtvis det var ett narrspel, men ringde upp chefredaktören och "kvittrade": "En man har just kommit in från planeten Venus och vill träffa er."

"Åh ja," yttrade den jäktade redaktören. "Jag är upptagen. Låt Max Morton tala med honom. Han är intresserad av originella människor." Introduktrisen, som ännu trodde att det hela var ett stort skämt, visade nu in originalet i pressrummet till Max Morton. Jag bad Max Morton beskriva mannens utseende, och den noggranna beskrivning han gav mig, stämde i varje detalj in på den mystiske "Bill", som hade besökt mig. Max sade att mannen hade sett på honom med ett allvarligt ansikte och påstod rakt på sak att han kom från planeten Venus. Men, som en mer eller mindre hårdkokt reporter, var Max familjär med "skruvbollar" och därför blev han inte så överraskad. Han hade ofta mött sådana som "Napoleon", "Peter den store", etc. I sitt svar gjorde han därför några mindre visa streck.

Under tiden strök Venusianen med sin tumnagel helt lätt över Mortons skrivbord. Max blev mäkta förvånad när han såg hur den glaserade, hårda ytan blev skuren till ett djup av en halv tum. Han började förundra sig över mannen och försökte själv göra efter bedriften. Men, som han sade, han kunde inte göra den minsta repa i bordsytan. Han blev förbryllad, men tänkte ändå att det här just var något trick, som halv-idioten hade lärt sig.

Med obetydlig angelägenhet fortsatte mannen att tala om sig själv. Helt kortfattat var hans historia den, att han och en kompanjon hade anlänt till denna planet med ett flygande tefat. De hade landat och gömt sin rymdfarkost i en öken nära Barstow i Californien. I Barstow lyckades de få tag i några gamla kläder, varefter de "liftade" till Los Angeles.

Max var fortfarande säker på att det hela var ett skälmstycke, preparerat för honom, varför han skämtsamt frågade hur de hade lärt sig vårt språk. Venusianaren svarade att invånarna på hans planet kunde ta in våra radio- och televisionsutsändningar, och på så sätt kunde de lätt lära sig våra språk och sedvänjor. Han sade att han och hans kompanjon speciellt hade kommit hit för att studera jordevarelserna på nära håll för att få en bättre förståelse av våra intellekt och tankeprocesser.

Tidningsmannen trodde fortfarande att han var utsatt för en förryckt "kruka", men trots det tyckte han att det hela var kuriöst. Då han själv måste bryta upp för ett uppdrag på Stadshuset, kom han överens med Venusianaren att han och hans kompanjon skulle komma tillbaka nästa dag. När mannen anlände följande eftermiddag, hade han sin kompanjon med sig, och Max sade att den andre såg helt och hållet ut som en identisk tvilling till den förste.

Under mellantiden hade Max anskaffat en tung plåt av hårdaste legering i stål. Han föreslog Venusianaren att han skulle försöka märka stålplattan, som han hade gjort med bordsytan. Utan någon ansträngning förde mannen tummen lätt över stålet. Stum av häpnad fick Max se att metallen blev urholkad till en halv tums djup i ett streck över hela ytan. Max började känna sig generad, men blev ändå inte övertygad att mannen verkligen var en Venusmänniska.

Båda två höll fast vid deras historia. Emellertid så bad de Max att hjälpa dem med att få ett arbete i Los Angeles. De sade att de var utan pengar och hade funnit att de inte kunde komma runt här utan pengar. Max lovade skeptiskt att se vad han kunde göra. Genom en vän på tidningens efterforskningsavdelning blev det möjligt att skaffa den förste av dem arbete på denna avdelning. Men mannen måste lova att hemlighålla sin identitet. Det fanns således endast tre personer på tidningsföretaget som visste vem Venusmannen var eller påstod sig vara. Mannen arbetade i flera veckor på avdelningen för bortkomna personer, och han lyckades där slå alla sina forskningsmedarbetare med häpnad över hans ofattbara talanger. Max förklarade att den s.k. Venusianaren kunde lokalisera bortkomna personer inom en timme i sådana fall där andra undersökningsforskare misslyckats under månader.

Faktum var att Max började allvarligt fundera över om Venusianaren verkligen hade sagt honom sanningen. Ty det var utan tvivel klart för alla att mannen var i besittning av otroliga extra uppfattningsförmågor. Max talade med honom och bad om tillåtelse att få skriva en artikel om honom för publicering i en tidskrift. Men Venusmannen avvisade detta bestämt. Han sade faktiskt att varken han eller hans kompanjon önskade någon publicitet under några förhållanden, ty detta skulle förhindra deras verkliga syfte med besöket här.

Icke förty så började Max arbeta på en artikel om dem. Men innan den var färdig så försvann helt plötsligt Venusianaren och hans kompanjon. Det har inte varit möjligt för våra efterforskare att finna det minsta spår av dem sedan. Max sade att han givit F.B.I. (Federala undersökningsbyrån) en fullständig rapport jämte en analysdeklaration över det urholkade stålstycket. Analysrapporten, som upprättats av ett av de förnämsta laboratorierna i Los Angeles, uppger att det skulle behövas ett tryck av omkring 375 kg eller mera för att åstadkomma den urholkade revan i stålstycket. Dessutom skulle ett sådant tryck, utfört med hittills okända krafter, söndersplittra stålplåten innan det blivit några märken i den. Analysen visade ännu en överraskning. I REPAN UPPTÄCKTES ÖVER ETT DUSSIN ELEMENT, SOM INTE FANNS I RESTEN AV STÅLPLATTAN.

Max sade att han nu var övertygad om att de två främmande människorna verkligen var från planeten Venus. Han förklarade att ingendera av dem tycktes ha några jordiska kunskaper, utom vad de hade snappat upp från våra televisions- och radioutsändningar. Han sade mig att hans artikel om de två Venusianarna skulle komma ut i en av de främsta nationella tidskrifterna. Han bad mig att jag under mellantiden inte skulle publicera hans eller tidningens namn, där han var anställd. Men för övrigt gav han mig full frihet att skriva ned hans berättelse. (Jag har uppgivit det verkliga namnet på "Max Morton" och hans Los Angeles tidning till redaktören för denna tidskrift, och man har själv verifierat allt.)

Efter mitt samtal med Max så finns det inte längre något tvivel hos mig, att inte denne "Bill", min främmande besökare, också var en Venusman. Han hade antytt att han var från en annan planet, men han sade aldrig från vilken. Men han uppgav också att han inte tillhörde de stora eteriska varelsernas orden eller de, som hade kontaktat Orfeo. Men den fysiska beskrivningen av de två Venusianarna, som Max gav mig, passade i varje detalj in på utseendet av "Bill".

Några dagar senare mötte jag Orfeo Angelucci och gjorde upp en plan för att skriva ned hans otroliga erfarenheter med rymdbesökarna. (Denna artikel publicerades i Mystic Magasin, novembernumret 1953, under rubriken: "Jag färdades i ett flygande tefat".)

Jag utfrågade både Orfeo och hans fru, Mrs. Mabel Angelucci, om den mystiska främlingen "Bill", som hade anordnat vårt möte. Mrs. Angelucci tog genast upp samtalet och sade: "Åh, denne man gjorde ett sådant intryck att det kröp genom märm och ben på mig. Han ringde en dag på dörrklockan och presenterade sig med ett namn, som jag inte kommer ihåg. Han tycktes känna till allting om oss. Det var någonting så främmande och avgjort förtrollande med honom".

Under de senaste månaderna har jag mött och talat med andra, vars namn och adresser "Bill" gav mig. Åtskilliga av dessa hade mött honom som hastigast. Andra visste inte ens vem han var, och de blev överraskade och häpnar över de data han hade givit mig om dem i sammanhang med flygande tefat.

"Bill" höll sitt löfte och besökte mig sedan artikeln om Angelucci blev publicerad i Mystic Magasin. Besöket blev kort, men han talade om att DE var riktigt nöjda med den allmänna reaktion den åstadkommit. Han sade också att allting utvecklade sig som det var bestämt, men att det skulle kräva åtskilligt med tid och ansträngningar, förståelse och erfarenheter för många personer, innan det blev möjligt för jordemänniskorna att uppnå även en oklar förståelse av den verkliga naturen hos det utomjordiska och de flygande tefaten.

Som tillägg till Orfeo Angelucci, nämde han särskilt arbeten av George van Tassel, Meade Layne, Donald Keyhoe, William Pelley, Ray Palmer, E.L. Gardner (en teosofiskt närstående), Max Miller, Desmond Leslie och Criswell. Han påstod att några få andra hade skenat iväg och med deras egen brinnande entusiasm "byggt berg av en liten kulle". Icke förty, så har även deras arbeten, allmänt sett, varit till allmän nytta.

Innan han lämnade mig, bad han mig att återigen läsa boken om "A Dweller on Two Planets" av Phyllos. Jag har den boken öppen framför mig nu, och detta profetiska stycke i boken faller just under mina ögon: "Men så som Poseidons tidsålder blev drabbad, måste denna bli drabbad med vad som just har passerat. Skall Amerika tillsammans med resten av hela världen möta ett liknande elände? Alah, kanske värre, inte genom vatten utan genom eld! Skall all tillvaro bli utstruken och planeten lämnad i ruiner? Intill dess att man kommer i full harmoni och lydnad för den gudomliga lagen, skall pisksnärtarna fortsätta. Ord kan inte porträttera scenerna nu. Detta är budskapet vid slutet av denna tidsålder."

Med detta har jag försökt giva er några detaljer från mina överjordiska erfarenheter med en individ, som jag har all anledning tro, att han var från en annan värld. Sedan jag nu har tänkt över allt, har jag kommit till den slutsatsen, att han utan tvivel, mer eller mindre, spelade en viss roll här, liksom jag också tror att de två Venusianerna gjorde, vilka besökte Los Angeles tidningens reporter.

Med andra ord, de presenterade sig otvivelaktigt för oss på ett sätt, som vi med våra lägre mottagningsförmågor skulle kunna förstå och återgiva i den mån vår 3-dimensionella standard tillåter. Så långt jag vet, är för närvarande 24 Venusmänniskor i våra städer och blandar sig med vårt folk, och praktiskt taget är de i de flesta fall okända och oupptäckta.

Utan tvivel kommer med tiden vittnesbörden från allt fler personer, angående deras erfarenheter med utomjordiska varelser, att göra det möjligt för oss att få en klarare förståelse av dessa mycket mera högt utvecklade och intelligenta varelser, SOM ÄR HÄR PÅ EN MISSION FÖR VÄNSKAP OCH KÄRLEK.

IDENTIFIERADE FLYGANDE FÖREMÅL I JORDENS ATMOSFÄR

Ett urval intressanta UFO-artiklar ur tidskriften

S ö k a r e n

Pris 6 kronor plus porto

Adr. Box 3063, 103 61 Stockholm 3

Provex. av Sökaren jämte boklista lämnas gratis

FUNDERINGAR I JULETID

Gläns över sjö och strand
stjärna ur fjärran
du som i Österland
tändes av Herran
stjärnan från Betlehem
leder ej bort, men hem
barnen och herdarna följa dig gärna,
strålande stjärna

Natt över Judaland
natt över Sion
borta vid västerrand
slocknar Orion
herden som sover trött,
barnet, som slumrar sött
vaknar vid underbar
korus av röster
skåda en härligt klar
stjärna i öster

Denna gamla kända julpsalm leder tankarna till Betlehemsstjärnan, som också står nämnd i sista versen av Viktor Rydbergs psalm. I alla tider har människorna riktat sina ögon mot himlen och funderat över de lysande punkter man där sett. Redan babylonierna visste mycket om himlakropparna. De visste t.ex. planeternas gång och lysande, samt hade stjärnor av första magnituden registrerade. Då Betlehemsstjärnan dök upp på himlaavalvet, måste det ha varit något exceptionellt med den då den står nämnd i Bibeln i samband med Jesu födelse. Citat ur Bibeln; Matt.2:7: "Då kallade Herodes hemligen till sig de vise männen, och utfrågade dem noga om tiden då stjärnan hade visat sig. Matt. 2.9. När de hade hört konungens ord, foro de åstad; och se, stjärnan som de hade sett i öster gick framför dem, till dess att den kom över det ställe där barnet var. Där stannade den." Denna stjärna som visade sig på himlen för 1970 år sedan, är sedan dess så fast förankrad i människornas medvetande, att den följer även oss nutidsmänniskor i julens högtid och traditioner.

Nutidsmänniskan, som forskar och letar efter nya sanningar, kommer osökt att tänka på de tolkningar av Bibeln som Henry Kjellsson och Jessup gör. Man kan inte undgå att facineras av deras tankegång som verkar logisk. Fastän tanken är ny, är den inte mindre gripande än den gamla tolkningen av den Heliga Skrift. Vad var Betlehemsstjärnan? Hur kunde den visa vägen till barnet som var fött? Hur menade Matteus, Lukas m.fl.? Hur vad änglarna som sänkte sig ned till herdarna på marken? Varför blev herdarna förskräckta? Pondera att Betlehemsstjärnan var ett UFO - att änglahopen var UFO-nauter - ingen orimlig tanke. Vissa forskare gör gällande att Betlehemsstjärnan var en s.k. supernova, men om man läser bokstavligt i Bibeln och inte åsidosätter källans äkthet, så står där att stjärnan vandrade över himmelen. En nova är visserligen mycket ljusstark och dyker plötsligt upp. Men den rör ej på sig i förhållande till andra stjärnor (fixstjärnor). För att återgå till UFO-teorin. Citat ur Bibeln: Matt. 2:13. "Men när de hade dragit åstad, se, då visade sig i drömmen en Herrens ängel för Josef och sade: Stå upp och ta barnet och dess moder med dig, och fly till Egypten, och bliv kvar där, till dess jag säger till dig; ty Herodes tänker söka efter barnet för att förgöra det." I många UFO-berättelser läser man hur drömmupplevelser förekommit. Meddelar UFO-nauterna sig med oss på samma sätt nu som för 2.000 år sedan? I Bibelcitatet får Josef ett budskap om natten att han skall fly till Egypten undan Herodes. Senare i samma kapitel får han, även då i drömmen genom en ängel, veta att han skulle fara tillbaka till Nasaret och bosätta sig där såsom var förutsagt av profeterna. Således var Josef styrd från ovan. Är vi det än idag?

Hur vi än angriper problemet kan vi ännu ej få full klarhet, vi kan bara spekulera. Julevangeliet framstår som ett av de vackraste och mest intressanta kapitlen i Bibeln. Läger man in en annan tolkning än den konventionella, blir den inte mindre intressant och levande. Den konventionella tolkningen är att acceptera utan att förstå - är den bättre än att spekulera själv? Vi UFO-intresserade vill

inte på något sätt nervärdera Bibeln och religiositeten - tvärtom. Bibeln som rättesnöre är det enda riktiga. Bibelns skrivna lagar har ej tillkommit ur mänskliga tankar, utan här har någon högre makt dikterat. Någon makt som klart ser att människan inte på egen hand klarar sitt liv på jorden, utan måste styras rätt för att inte förgås.

Alla önskas nu ett julfirande i gemenskap och harmoni. Måtte julhögtiden 1970 bli en vacker högtid med fred på jorden.

o o o

UFO-HALMSTAD (Peter Byrsell och Ann-Mari Holmberg)

GLÖM INTE BESTÄLLA UFO-INFORMATION FÖR 1971!

OCH SÅ PÅMINNER VI OM.....

- a t t inkomma med någon kommentar om ett blivande UFO-Sveriges program (se UFO-Inf. nr. 9).
- a t t inte glömma bort UFO-petitionen.
- a t t föreslå programpunkter till riksstämman i påsk nästa år.
- a t t placera ut de bifogade UFO-affischerna.

JD-70

